

Avropa Parlamenti BMT TŞ-nin qətnamələri ilə maraqlanmayıb

Avropa Parlamenti oktyabrın 24-də, çərşənbə günü daha bir anti-Azərbaycan qətnaməsi qəbul edib və bu sənəd müstəqil, obyektiv təhlil aparmağı bacaran, necə deyirlər, "buğdanı samandan ayırmağı" bilən hər kəsə bir daha göstərdi ki, avropalı parlamentarilər xroniki hal almış, demək olar ki, "ikiüzlülük" və "ikili standartlar" adlanan sağalmaz xəstəlikdən əziyyət çəkirlər. Avropa Parlamentinin "RC-B10-0133/2024" sayılı sənədində avropalı parlamentarilərin sözdə "insan hüquqları" və "beynəlxalq hüquq" məfhumları kontekstində Azərbaycan növbəti dəfə hücum hədəfi seçilib.

Üstəlik, əgər "insan haqları" ilə bağlı iddiaları birtəhər və sırf dövlət sərhədləri daxilində baş verənlərlə mübahisəli şəkildə aid etmək mümkündürsə, həmin sənəddə yer alan Azərbaycanın sən demə Ermənistanına münasibətdə guya "hüquqpozmalarına" yol verməsi ilə bağlı fikirlər paradoksaldır və cəfəng hay-küydən başqa bir şey deyil.

Bütün paradoks da məhz bundan ibarətdir, çünki dövlət müstəqilliyinin bərpasının ilk gündən, hətta bu hadisədən bir neçə il əvvəl - hələ SSRİ dövründə həm ittifaqdaxili, həm respublikadaxili, həm də

beynəlxalq hüquq normalarının kobud şəkildə pozulması halları mövcud idi və bunu Azərbaycan Ermənistanına qarşı deyil, tam əksinə, qarşı tərəf bizə münasibətdə edirdi.

Avropa Parlamentinin üzvləri bu qətnaməni qəbul etməklə, sanki baş vermiş bütün hadisələrin xronologiyasını unudublar və guya Ermənistanın keçmiş SSRİ-nin rəhbərliyinin havadarlığı ilə həmin dövlətin konstitusiyaya və qanunlarının maddələrinə məhəl qoymaması nəticəsində Azərbaycan SSR-də münafişənin yaranması bir yana qalsın, beynəlxalq hüququn hər bir

prinsipini ələ salması faktlarını da tamamilə unudublar. Onlar, deyəsən, xatırlamırlar ki, bütün bu uzun onilliklər ərzində BMT Təhlükəsizlik Şurasının erməni tərəfini öz qoşunlarını çıxarmağa, yəni, beynəlxalq hüquqa hörmət göstərməyə çağıran dörd qətnaməsi icra olunmadan havadan asılı qalmışdı. Həqiqətən, BMT Təhlükəsizlik Şurasının məhz bu qətnamələrində "Azərbaycan Respublikasının Dağlıq Qarabağ regionu" ifadəsi yer alırdı ki, bu da həmin regionun bütün dünya tərəfindən dövlətimizin suveren ərazisinin bir hissəsi kimi birmənalı şəkildə tanınmasını, həmin ərazidə onun konstitusiyasının qüvvədə olmasının zəruriliyini təsbit edirdi. Amma bütün bu müddəalar de-fakto qüvvədə deyildi. Belə bir vəziyyəti başqa nə ilə izah etmək olar? Axı 2020-ci il Vətən müharibəsindən əvvəlki bütün illərdə qəbul edilmiş başqa qətnamələr, bəyannamələr də olub və onlardan da belə nəticə çıxır ki, beynəlxalq hüquq pozu-

lub və bunu Azərbaycan deyil, Ermənistan edib.

Bütün bu reallıqlardan sonra Avropa Parlamenti bədahətən keçmiş təcavüzkar dövlətin, sülh sazişinin (yeri gəlmişkən, Azərbaycanın təşəbbüsü ilə irəli sürülən) imzalanmaması üçün bütün hoqqalardan çıxan indiki inadkar ölkənin tərəfini saxlayan qətnamə qəbul edir. Həmin dövlət Ermənistandır.

Bu parlamentarilərə neçə dəfə izah etmək olar ki, Azərbaycanda nə hərbi əsir, nə də siyasi məhbus yoxdur. Bütün hərbi əsirlər Ermənistanın 2020-ci ilin noyabrında təslim olmasından sonra ilk həftə ərzində azad edilib. Əgər kimlərsə Azərbaycan həbsxanalarında saxlanılırsa, bu, yalnız hərtərəfli araşdırmadan sonra və Azərbaycan Respublikasının Cinayət Məcəlləsində müəyyən edilmiş sübuta yetirilən cinayətlərə görə məhkəmənin hökmü ilə həyata keçirilir. İctimaiyyətə açıq olan bu məəcəllədə isə siyasi baxışlara görə təqibi nəzərdə tutan heç bir maddə yoxdur. Son qətnə-

məyə səs verənlərin "vicdan məhbusu" hesab etdikləri şəxslərin cinayət işlərinin materialları ilə tanış olmaq doğrudanmı bu qədər çətinidir? Axı bunu etmək olardı!

Onsuz da heç bir qüvvəsi olmayan (nəinki hüquqi, hətta mənəvi-psixoloji) bu qətnamənin "öz gözündə tiri görməmək" kateqoriyasına aid olduğu tamamilə aydındır. Biz artıq Avropa İttifaqının özündə həm insan haqları, həm də sivil tolerantlıq sahəsində vəziyyətin acınacaqlı olması barədə dəfələrlə yazmışıq. Hər gün Aİ-nin müxtəlif şəhərlərində antisemit, islamofob və irqçi elementlərin iştirak etdiyi hadisələr baş verir. Ən çox hiddət doğuran faktlar isə hüquqmühafizə orqanlarının buna biganə münasibətidir. Demək olar ki, bu cür əməllər təşviq olunur! Fikrinizi yerli medianın səhifələrində və ya televiziya ekranlarında bildirməyə çalışmayın, çünki bütün qapılar müxaliflərə və Avropa İttifaqı daxilində mövcud olan pislilikləri göstərmək istəyənlərə

rə bağlıdır. Bu, bir tabudur! Xüsusilə hökumətləri və ümumilikdə Avropa İttifaqını tənqid etmək qəbuləndir. Həddindən artıq nadir hallarda, yalnız heç kimin sizi eşitmədiyi yerlərdə buna icazə verilir. Belə anormal vəziyyət fonunda həmin avropalı parlamentarilər hələ başqa ölkələri söz azadlığının "pozulmasında" da ittiham etməyə cəsarət edirlər.

Bu ittihamlar ifadə azadlığına senzuranın olmadığı, Avropa İttifaqından fərqli olaraq, dövlətin hətta müxalif media qəzetlərinə, saytlarına və kanallarına dəstək verdiyi Azərbaycana münasibətdə xüsusilə komik səslənir.

Odur ki, çərşənbə günü, oktyabrın 24-də qəbul edilən qətnamə ilə bağlı xəbərlər (üstəlik, korrupsiya bataqlığına batmış Avropa Parlamenti tərəfindən) yalnız istehzalı təbəssüm doğura bilər.

Necə deyirlər, külək əsər, karvan keçər.